

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Tuettu osuuskunta -hanke / Huikea skene -podcast 4. jakso

Äänitteen kesto: 24 min

Neljännessä jaksossa keskustellaan kokemuksista ja unelmista työelämässä. Tuettu osuuskunta -hankkeen aikana on vierailtu eri toimintakeskuksissa ja tehty unelmakarttoja, joissa on pohdittu työhön liittyviä unelmia ja mahdollisuuksia. Unelmien kartoitus on tärkeä osa yksilöllisen osaamisen tuotteistamista ja siksi se on myös tärkeä osa hanketta.

Omista työelämään liittyvistä unelmistaan ja kokemuksistaan jaksossa kertovat Jyväskylän työvalmennuspalvelu Kätevän työvalmennuksessa olevat Sara Ristimäki, Henriikka Pärssinen ja Kati Massinen. Haastattelijoina jaksossa ovat Liisa Ansio ja Maria Koivuvirta Tuettu osuuskunta -hankkeesta.

Tuettu osuuskunta -hanke on Euroopan sosiaalirahaston rahoittama hanke, jota hallinnoi Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Hankkeen osatoteuttajina ovat Keski-Suomen Kehitysvammaisten Tukipiiri ry, Keski-Suomen Kehitysvammaisten Tuki ry sekä Kehitysvammaliitto.

Hankkeen yhteistyökumppaneina toimivat työvalmennuspalvelu Kätevä Jyväskylässä, Toimintakeskus Mintake Äänekoskella, Toimintakeskus Kaisla Viitasaarella sekä Kehitysvammaisten Tukiliitto ry.

Lisätietoja hankkeesta löydät: www.jamk.fi/tuettuosuuskunta

Litterointimerkinnät

Haastattelijat:	MARIA KOIVUVIRTA LIISA ANSIO
Vastaajat:	SARA RISTIMÄKI HENRIKKA PÄRSSINEN KATI MASSINEN
sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

---

[musiikkia]

MARIA KOIVUVIRTA:

Työtoiminta.

LIISA ANSIO:

Mielekkyyys.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

MARIA KOIVUVIRTA:

Toimintakeskus.

LIISA ANSIO:

Työosuusraha.

MARIA KOIVUVIRTA:

Ansiotyö.

LIISA ANSIO:

Osuuskunta.

MARIA KOIVUVIRTA:

Köyhyys.

LIISA ANSIO:

Palkka.

MARIA KOIVUVIRTA:

Avotyö.

LIISA ANSIO:

Säästö.

MARIA KOIVUVIRTA:

Tuettu työ.

LIISA ANSIO:

Päivätoiminta.

MARIA KOIVUVIRTA:

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Tuki.

LIISA ANSIO:

Toimeksianto.

MARIA KOIVUVIRTA:

Palvelusuunnitelma.

LIISA ANSIO:

Vammaispalvelu.

MARIA KOIVUVIRTA:

Sosiaalihuolto.

LIISA ANSIO:

Tervetuloa. Tämä on Tuettu osuuskunta -hankkeen podcast Huikea skene. Me olemme Liisa Ansio.

MARIA KOIVUVIRTA:

Ja Maria Koivuvirta.

LIISA ANSIO:

Tässä sarjassa käsittelemme kehitysvammaisten ihmisten työllisyyttä ja ansaintamahdollisuuksia. Tässä jaksossa keskustelemme aiheesta kokemukset ja unelmat työelämässä.

MARIA KOIVUVIRTA:

Tän meidän hankkeen aikana ollaan vierailtu eri toimintakeskuksissa ja tehty unelmakarttoja, joissa on pohdittu työhön liittyviä unelmia ja mahdollisuuksia.

LIISA ANSIO:

Unelmien kartoitus on tärkeä osa yksilöllisen osaamisen tuotteistamista ja siksi se on myös tärkeä osa tätä meidän hankettamme.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Kehitysvamma-
liitto

Keski-Suomen
kehitysvammaisten tukipiiri ry

KESKI-SUOMEN
KEHITYSVAMMAISTEN TUKI RY

MARIA KOIVUVIRTA:

Tässä jaksossa meillä on vieraina Sara Ristimäki, Henriikka Pärssinen ja Kati Massinen, jotka ovat Kätevän työvalmennuksessa. Olemme kutsuneet heidät tänne keskustelemaan heidän omista työelämään liittyvistä unelmistaan ja kokemuksista, joita heillä on työelämästä.

LIISA ANSIO:

Tervetuloa. Meillä on täällä siis vieraana Sara Ristimäki. Sara on monella tavalla aktiivinen ja on muun muassa ratsastaja ja menestynyt useissa kilpailuissa. Sara saa iloa työstä ja ystävistä.

SARA RISTIMÄKI:

Kiitos. Oli tosi mukavaa tulla.

MARIA KOIVUVIRTA:

Toisena vieraana meillä on Henriikka Pärssinen. Henriikka on oman harvinaissairautensa CHARGE-oireyhtymän kokemusasiantuntija. Hän saa iloa työstä ja voimaa ystävistä ja perheenjäsenistä. Tervetuloa.

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Kiitos. Oli mukava tulla.

LIISA ANSIO:

Kolmantena vieraana meillä on Kati Massinen. Kati on kirjallisuuden ja podcastien ystävä. Kati saa iloa käymällä Kätevällä ja kuuntelemalla podcasteja ja äänikirjoja. Tervetuloa Kati.

KATI MASSINEN:

Kiitoksia oikein paljon.

MARIA KOIVUVIRTA:

Tervetuloa kaikille. Tosi kiva, että pääsitte tulemaan.

LIISA ANSIO:

No, onpa kiva, että ootte tänään täällä meidän kanssa. Alotetaan sillä, että voisitte vähän kertoa itsestänne ja keitä te ootte, mutta erityisesti sitä, että minkälaista kokemusta teillä on työelämästä. Sara, voitko alottaa?

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

SARA RISTIMÄKI:

Eli mä oon Sara. Mulla on kokemusta työelämästä on ollut lasten kanssa tai koulupäiväkodilla ja sitten oon myöskin kaupan hommiakin tehnyt, hyllyttänyt kaupassa tavaroita. Et hyviä kokemuksia.

MARIA KOIVUVIRTA:

Kiitos. No, entäs Henriikka? Millaisia kokemuksia sulla on?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Minä oon Henriikka. Mä oon ollut päiväkodissa töissä ja sitten vanhainkodissa. Mul on ollu sillai, että oon avustanu, auttanu lapsia ja auttanu vanhuksia. Sitten oon keittiöhommissa ollu ja sitten näitä avustavia eli tiskikoneen tyhjennys, täydennys, pöytien pyyhkimistä ja petaamista ja pukemista. Näitä kaikkia tämmösiä, mitä hoiva-avustaja tai missä ne tarviivat apua.

MARIA KOIVUVIRTA:

Kiitos. Ja sitten Kati. Sä kerroitkin meille aiemmin, että tykkäät myöskin kuunnella itse podcasteja, niin tosi kiva, että saatiin sut tänne. Kerrotko myös meidän kuulijoille jotakin itsestäsi ja kokemuksistasi?

KATI MASSINEN:

No, minä olen Kati. Olen tehnyt siivoustöitä ja olen ihan toimitilahuoltaja ammatiltani.

MARIA KOIVUVIRTA:

Kiitos.

LIISA ANSIO:

No, ois kiinnostava kuulla vähän lisää teidän ajatuksia työelämästä ja siihen liittyvistä asioista. Missä te ootte tällä hetkellä töissä? Sara, sanotko ensin?

SARA RISTIMÄKI:

No, tällä hetkellä mä oon just siellä koulupäiväkodilla töissä.

LIISA ANSIO:

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Kehitysvamma-
liitto

Keski-Suomen
kehitysvammaisten tukipiiri ry

KESKI-SUOMEN
KEHITYSVAMMAISTEN TUKI RY

Joo. Ja Henriikka?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Mä oon päiväkodissa keittiöllä töissä sijaisena.

LIISA ANSIO:

Ootko sä Kati nyt töissä jossain?

KATI MASSINEN:

En ole töissä, mutta käyn Kätevällä.

LIISA ANSIO:

Kätevän työvalmennuksessa. Joo.

MARIA KOIVUVIRTA:

No, entäs sitten haluaisitteko kertoa, että minkälaisia tulevaisuuden unelmia ja haaveita teillä on työelämään liittyen? Jos vaikka taas Sara alottaa.

SARA RISTIMÄKI:

No, mä aattelin lähtee opiskelemaan toista ammattia tässä jossain vaiheessa, lastenohjaajaksi.

MARIA KOIVUVIRTA:

Joo. Entäs sitten Henriikka?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Joo, mul on sillai, että mä haluan mennä päiväkotiin tällasia avustamaan näitä esimerkiksi, kun ne on ulkoa tulossa. Niin siinä ja sitten lelujen keräämistä ja olla siel päiväkodissa enemmän lasten kanssa.

MARIA KOIVUVIRTA:

Joo. Niin just. Mites Kati?

KATI MASSINEN:

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

No, mulla lähinnä työt liittyy noihin siivoustöihin, että haluaisin päästä jossain vaiheessa sinne tekemään siivojan hommia.

LIISA ANSIO:

Eli niihin sun omaa koulutusta vastaaviin töihin haluaisit päästä.

KATI MASSINEN:

Joo, kyllä.

LIISA ANSIO:

Niin, ois tosi kiinnostavaa nyt vielä kuulla niistä teidän unelmista. Niin minkälaista teidän mielestä on unelmatyö? Mitä siihen unelmaan kuuluu?

SARA RISTIMÄKI:

No, munhan unelmatyö on tällä hetkellä, et pääsis olemaan enemmän lasten kanssa. Eli just lapsia ohjaamaan ja tälle näin. Tutkinnolta mä oon maaseutuyrittäjä, hevospainotteinen, mutta mä oon kyllä haaveillu siitä, että oisin perustanu ite ratsastuskouluihin, mihin ois ollu tervetulleita erityislapsset. Mut se ei valitettavasti oo mahdollista, kun on paljon kaikkea, mitä pitää ottaa huomioon.

Niin sen takia ajattelin sit toisena ammattina lastenohjaajaksi, koska on vaikeeta työllistyä hevosalalla, kun itselläni ei ole ajokorttia, niin linkit ei kulje sinne päin. Siksi mulla on toisena ammattina lastenohjaaja ja pääsee linkillä vaikka mihin paikkaan vaan. Sit mä tykkään lapsista ja mä oon kuulemma hyvä lapsien kanssa. Olen palautteita tällästä saanu.

MARIA KOIVUVIRTA:

No, mitäs Henriikka? Minkälaisia unelmia?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Mulla on semmonen unelma olla niitten lasten kanssa ja siitä ehkä vähän keittiöhommia ja vähän tällaisia avustavia, missä noi lastenhoitajat tarvii oikeasti apua, missä ne on aika usein pulassa. Niin niissä minulla on haaveita, unelma, että olla vähän apuna niille ja olla niitten lasten kanssa enemmän.

LIISA ANSIO:

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Onko sulla Kati minkälaisia unelmia? Minkälainen ois se sun unelmien työpaikka?

KATI MASSINEN:

No, mun unelmien työpaikka olis sellainen, että saisin itse valita ajankohdan, milloin haluaisin mennä töihin. Mieluummin tekisin, jos saisin ite ihan valita ja päättää, niin mieluummin tekisin töitä iltaisin ja öisin.

LIISA ANSIO:

Oleks sä vähän semmonen yöeläjä?

KATI MASSINEN:

Joo, kyllä olen. Että aamut ja iltapäivät on välil vaikeita, mutta toki onhan sitä ollu pakko sopeutua siihen, että melkein ne työt (- vaan aamusin) [0:08:39].

LIISA ANSIO:

Mites ku teillä Sara ja Henriikka, teil on kokemusta sieltä päiväkodista ja siitä lasten kanssa työskentelemisestä ja te unelmoittekin siitä vielä lisää, niin mikä siinä lasten kanssa työskentelemisessä on sellasta, että se jotenkin vastaa sitä teidän unelmaa? Mikä siinä on hienoa teidän mielestä?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

No, minua ainakin kiehtoo siinä se, että kun silloin, kun mä olin yläasteella ja mietin tosi pitkään, mikä mua kiinnostais, sit mä tajusin, että se tuli vähän sillai, että lapsuuden ystävä tykkäsi siitä, niin sitten minä (--) [0:09:29] kiinnostaisi myös, kun halusin samoja, mitä muutki halusi. Niin sit mä halusin kokeilla ja sit mä tykästyin niistä lapsista. Niitten kanssa on helppo työskennellä ja jotenkin lapset, niitten kanssa on sillai kiva, et siellä oppii niitten kanssa. Ne oppii sitä vähän erilaisuutta lapsetkin. Sekin että ne näkis, minkälainen on erilainen ihminen, keillä on tätä vammaa tai näin. Se on vähän sillai opetus niil.

Mutta sitten itekin, kun mä tykkään olla lasten kanssa ja sillai, et mä osaan niiden kanssa. Ne on semmosia, niistä ei väsähdä ollenkaan. Ne tuo hirveesti iloa ja ne on semmosii, että niitten kans pystyy touhuu ja huomaa, että kun mähän seurailen, mitä ne tekee aina, niin se on niitten lasten kanssa, miks mä haluan päiväkotiin tai lasten kanssa, niin tykkään niistä hirveesti. Tykkään enemmän siitä ku vanhainkodissa, missä mä oon käyny. Kun ne ei sano mitään. Ne on ihan kivoja. Ne ymmärtää eikä ne sano mitään sellasta. Se varmaan, että lasten kanssa menee paremmin.

LIISA ANSIO:

Mm.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

SARA RISTIMÄKI:

No, mua ehkä kiehtoo just siinä se, että päiväkodin lapsilta oppii just uutta. Oppii just sitä, että ne ei katso sitä erilaisuutta. Itse en oo maininnu mitään päiväkodin lasten kuullen ees siitä, et oon lievästi kehitysvammainen, mut eihän ne sitä hirveesti silleen kato. Että ihmiset on ihmisiä heidän mielestään. Ne on hyvin seuralaisia, et niittenhän suusta se totuus tulee kumminkin, että se menee.

Sit ku itse haaveilen myöskin perheen perustamisesta, niin tuolla päiväkodilla oppii, kun kattoo, miten muut työntekijät käsittelee lapsia. Siinä samalla tulee itekin opittua, että ehkä saa hyviä vinkkejä ja (--)[0:11:42] sitten, kun on omat lapset rinnalla, niin ottaa ottaa hyviä vinkkejä ehkä sieltä. Että miten vois kasvattaa tietyissä tilanteissa lapsia? Miten voi toimia tietyissä tilanteissa?

Että just semmosta, tuo oppia hirveän paljon, vaikka mä silleen näen siellä, että en oo vielä päässy niitä lapsia silleen ohjaamaan vapaaehtoistyössäni, mutta tuolla olla työkokeiluapaikalla en oo silleen päässy. Mä oon tehny vähän muita hommia, vienyt kärryjä ihan pienille ja pessyt pyykkiä ja vaihtanu lakanoita ja tyhjentänyt henkilökunnan huoneen, hoitanut (-) [0:12:19], astiapesukoneen täyttänyt. Siinä ollu mun tämänhetkiset työtehtävät, mutta ne ei tulee muuttumaan tässä vuodenvaihteessa. Sit on luvattu, että pääsen nyt vähän enemmän olemaan lapsiryhmien kanssa ensi vuonna.

LIISA ANSIO:

Niin, että se sun unelma onkin jo aika lähellä ehkä.

SARA RISTIMÄKI:

Joo.

LIISA ANSIO:

Ainakin osa siitä. Joo. Vau. Kuulostaa tosi hienolta. Mä olisin ehkä halunnu vielä Sara kysyy siitä sun, kun sä mainitsit, että sulla oli unelma siitä ratsastuskoulusta, niin haluatko kertoa vähän lisää siitä? Minkälainen se sun unelmien ratsastuskoulu, jos nyt ei välitetä mistään semmoisista konkreettisista käytännön asioista, vaan siitä sun unelmasta? Mimmonen se sun unelmien ratsastuskoulu olis?

SARA RISTIMÄKI:

No, se ois ollu siis silleen, että sinne ois ollu just tyyliin erityislapsset olis ollu tervetulleita. Myöskin kaikki taviksetkin. Mutta sit taas taviksilta ehkä ois vaadittu sitä, et ne ois hyväksyny sen, että siellä liikkuu näitä erityislapsia. Sit ite oon haaveillu lapsena aina ratsastusriippileiristä, mut en ole päässyt. Niin sitten mulla oli liiketoimintasuunnitelma, että mä olisin ehkä sit (-) [0:13:26] järjestää erityislapsille sitten ratsastusriippileirin, mihin ois sitten päässyt myöskin erityislapsset kokemaan sitä ratsastusriippileiriä. Kun

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Kehitysvamma-
liitto

Keski-Suomen
kehitysvammaisten tukipiiri ry

KESKI-SUOMEN
KEHITYSVAMMAISTEN TUKI RY

niitä on kumminkin taviksille, mut ei oo meille erityislapsille. Sitten jotkut, jotka tykkää ja ois hevoshulluja, ois halunnu päästä ratsastusleirille, niin ois päässy. Kaikkia kesäleirejä. Yhdessä tietyssä paikassa on ratsastusleiri myöskin erityisihmisille, kesäleiri, mutta se on aika kaukana, et se ei oo Keski-Suomessa. Vähän niinku semmonen.

LIISA ANSIO:

Niin että oikeestaan se sun unelma on yhdenvertaisuudesta, että kaikilla oli samat mahdollisuudet, eikö?

SARA RISTIMÄKI:

Joo. Kyllä.

LIISA ANSIO:

Mä kuulen, että teidän unelmissa on sitä ajatusta, että (päästäis) [0:14:17] molemminpuolista vaikuttamista, että toisaalta itse oppimassa, mutta myös sitten antamassa toisille mahdollisuutta oppia. Eikö? Joo. Minkälainen Kati on sun unelmatyöpaikka muuta, että se on yöisin, yötyötä. Mitä muita unelmia sun unelmatyöpaikassa olis?

KATI MASSINEN:

No, ehkä kuitenkin se, että saisi tehdä töitä monipuolisesti ja että just että se voisi olla just sellasta, että voisi olla sekä aamusi että iltasi ja miksei myös öisin. Että olis vähän se, et saisi valita itse, että milloin mennä tai mihin aikaan menee töihin ja mihin paikkoihin menisi töihin. Totta kai pitää tietenkin pitää ottaa huomioon myös se, että monesti tarttis kyllä iteki sitä autoa ja ajokorttia, mut ku mulla ei oo kumpaakaan. Sen takia sitä on sitten ollu vaan se, että on tullut tehtyä töitä vaan aamusin.

LIISA ANSIO:

Eli siinäki on taas vähän kysymys siitä, että onko sulla yhdenvertaiset mahdollisuudet tehdä niitä sun unelmatöitä, kun muilla. Eikö niin?

KATI MASSINEN:

No, kyllä. Ihan juurikin näin. Just se voi olla vähän hankalaa, koska kun ei todellakaan oo sitä omaa autoa eikä oo ajokorttia, niin saattaa olla, että sen takia sitten saattaa on vähän jäädä haaveeksi, et saisi iltasin ja öisin tehdä. Mutta eihän sitä tietenkään ikinä voi tietääkään.

LIISA ANSIO:

Niin. Ei koskaan voi tietää, koska unelmat saattaa yllättäen myös toteutua.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

MARJA KOIVURINTA:

Joo. Mua kiinnostais kuulla myöskin sitten lisää siitä, että minkälaisia vahvuuksia teillä on työssä taikka sitte ihan muualla. Mitenkäs Sara?

SARA RISTIMÄKI:

No, mun vahvuutena taitaa olla aika lailla semmonen sosiaalinen. Et olen sosiaalinen ihminen, ystävällinen, rehellinen ja luotettava. Sanotaanko näin, että sosiaaliset taidot taitaa olla minun ehkä ne vahvuudet.

MARJA KOIVURINTA:

Joo. Mites sitten Henriikka?

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Mulla on sillai vahvuudet, kun mä oon tämmönen positiivinen, huumorintajuinen, sitten auttavainen ja iloinen. Sitten (--)(0:17:10] se, että minä aktiivisesti teen töitä sillai, jos pyydetään. Teen niitä mielellään. Että semmonen hyvä kuuntelija olen.

MARIA KOIVUVIRTA:

Joo. Mites Kati?

KATI MASSINEN:

Mulla on se, että olen hyvä kuuntelija, iloinen, huumorintajuinen ja jousto.

LIISA ANSIO:

Onpa teillä paljon vahvuuksia. Ihan mahtavaa. Ei ihme, että täällä on aika lämmin tunnelma täällä meidän studiossa, kun on näin hienojen ihmisten kanssa.

MARIA KOIVUVIRTA:

Todellakin.

LIISA ANSIO:

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Tässä jo tulikin jotain juttuja, mitä te sanoitte, että haluaisitte oppia lisää. Jäikö vielä jotain sanomatta? Onko jotain, mitä haluaisitte tulevaisuudessa oppia lisää työstä tai muuten elämässä?

SARA RISTIMÄKI:

No, mä halusin ainaki mun ammatin puolesta tai tulevaan ammattiin haluaisin oppia viittomakieltä vähän lisää, vaikka olen viittomakielen kurssin käynyt, mut ne on vähän unohtunut tässä vuosien varrella. Sit toinen kieli, mikä ois mielenkiintoista oppia ja ehkä opettaa, niin on viron kieli.

LIISA ANSIO:

Okei.

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Mulla on semmonen (--) [0:18:26] tai mitä mä haluaisin tavoitteena, että puhua uusien ihmisten kanssa ja mä haluan työskennellä niitten kaa. Myöskin mulla on ollut haaveena myös se, että viittomakieli, mitä vois käyttää joskus. Se on ollu mulla tosi pitkään jo. Sitten se, että tietää noita, jos haluaa vaikka nyt päiväkotilasten kanssa, niin vähän enemmän tietoo näistä ikäryhmistä, lasten ikäryhmistä, sen kehityksestä. Että tietää niistä, niin olis ihan semmonen mielenkiintoista oppia lisää ja tavoitteena saada.

LIISA ANSIO:

Eli niitä työn tietosisältöjä vielä lisää.

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Joo.

LIISA ANSIO:

Joo. No, Kati, mitä sä haluaisit oppia?

KATI MASSINEN:

No, mä haluaisin oppia enemmän kans kieliä. Olis kiva lähtee jossain vaiheessa opiskelee niin ruotsii ku englantia. Sit jotain muitakin kieliä ja sitten. No, (eipä oikeestaan muuta) [0:19:35].

MARIA KOIVUVIRTA:

Okei. Sitten mua vielä kiinnostas tietää, että minkälaiset tunnelmat teillä on oman tulevaisuuteenne suhteen? Mitkä fiilikset tällä hetkellä? Miltä tulevaisuus tuntuu?

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

Kehitysvamma-
liitto

Keski-Suomen
kehitysvammaisten tukipiiri ry

KESKI-SUOMEN
KEHITYSVAMMAISTEN TUKI RY

SARA RISTIMÄKI:

No, mun mielestä tulevaisuus tuntuu aika hyvältä. (--) [0:19:57] saa nyt nähdä sitten, et sit, ku lähen hakemaan jatko-opintoihin, että pääseekö ja miten se siitä sitten lähtee sit se työllistyminen vielä käyntiin. Onnistuuko siellä sitten semmonen mukautautuminen tietyllä tapaa, et tarttee tiettyihin asioihin mukautusta. Vaikka esimerkiksi Englantiin ja ruotsinkieliseen, niin tarttee mukautusta. Onnistuuko se siellä (-) [0:20:23]. Toivot-. Valoisalta ainakin tähän tietoa näyttää.

(LIISA ANSIO:)

(Hyvä.)

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Mulla on sillai, et mä luulisin, että pääsisin semmoseen päiväkotiin, missä oikeesti enemmän avustaisin niitä lapsia, ku oon ollu niis keittiö (-) [0:20:45] keittiö. Se ois semmonen. Tulevaisuus. Mä epäilisin, että tulisi semmosta, vähän valoisampaa kohti menis. Jutella niistä, että siitä. Rohkeutta jutella niistä, että mitä haluaisin. Ja sitten että (enemmän niitten kans. Ei mul siinä.) [0:21:12].

LIISA ANSIO:

No, Kati. Miltä sun tulevaisuus näyttää?

KATI MASSINEN:

No, mullakin näyttää tulevaisuus ihan valoisalta. Nyttens ensin Kätevällä ja sitten jossain vaiheessa on tietenkin haavana se työllistyminen uudestaan.

MARJA KOIVURINTA:

No, miten se on Kati ja Henriikka ja Sara, että näkykö siellä teidän tulevaisuudessa myös uus podcastjakso. Tuutteko myöhemmin tekemään meidän kanssa lisää podcastia?

SARA RISTIMÄKI:

Kyllä. Voin tulla ehottomasti vaikka heti, vielä sovitaan. [naurua]

HENRIIKKA PÄRSSINEN:

Joo, kyllä ihan ilomielin varmaan voisin samanlailla ku Sarakin, et tulee sitten vaikka mielellään hetkin.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

jamk

KATI MASSINEN:

Kyllä mielelläni tulisin uudestaan. [naurua]

MARIA KOIVUVIRTA:

Tämä on aivan loistavaa.

LIISA ANSIO:

Hyvä. Ruvetaan etsimään kalenterista sopivaa päivää. Joo. Olipa hei ihana saada teidät tänne meidän podcastiin vieraaks. Niin monta kohtaa jäi mieleen, että voi tästä mä olisin halunnu kysyä vielä. Tota mä olisin voinu vielä kuulla enemmän. Niin että kyllä me varmasti tehdään teidän kanssa vielä lisää näitä jaksoja. Mutta nyt tänään lopetellaan tähän. Oli tosi kiva kuuda teidän unelmia ja teidän kokemuksia ja niitä teidän ajatuksia teidän elämästä. Tosi kiva, että olitte täällä.

MARIA KOIVUVIRTA:

Jep. Kiitos minunkin puolestani.

LIISA ANSIO:

Tämä oli Tuettu osuuskunta -hankkeen podcastin Huikea skene -jakso Unelmia ja kokemuksia työelämästä.

[musiikkia]

LIISA ANSIO:

Huikea skene -podcastsarjassa käsittelemme kehitysvammaisten työllistymistä ja ansaintamahdollisuuksia. Sarjan jaksojen teemat tällä tuotantokaudella ovat kehitysvammaisten työllisyys, työtoiminta, osuuskunnat, osallisuus ja tukea tarvitseva ihminen yhteiskunnassa sekä mitä ovat avotyö, tuettu työ ja palkkatyö.

Tuettu osuuskunta -hanke on ESR:n rahoittama hanke, jota hallinnoi Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Sen osatoteuttajina ovat Keski-Suomen tukipiiri ry, Keski-Suomen kehitysvammaisten tuki ry ja Kehitysvammaliitto. Yhteistyökumppaneina hankkeessa ovat työvalmennuspalvelu Kätevä Jyväskylässä, Toimintakeskus Mintake Äänekoskella, Toimintakeskus Kaisla Viitasaarella sekä Kehitysvammaisten Tukiliitto.

[musiikkia]